

LUKÁŠ PROCHÁZKA (1994)

Samota. Sériá fotografií, rozmery 40x30 cm 2014

Sériá zachytáva život osamelej ženy. Osobný rozmer tejto série sa vynára z rodinnej väzby fotografa a jeho objektu, ktorým je jeho stará mama. „Smrť starého otca ju nechala napospas obrovskej samote a chladným stenám veľkého domu. A tak nezostáva nič iné, ako len predstierať ako keby bol stále tam. „Táto séria je pre mňa veľmi osobná no napriek tomu si myslím, že siaha omnoho ďalej. So stratou milovaných sa v živote stretnú všetci, s touto sériou sa preto môže stotožniť veľa ľudí, rodín. Aj preto som sa snažil zachovať určitú anonymitu starej mamy.“ Lukáš Procházka je študentom pomaturitného štúdia fotografie na Súkromnej strednej škole dizajnu v Bratislave.

www.pro-chazka.com

SAMČO BRAT DÁŽDOVIEK a ženské kruhy

Hudobník a študent Teórie interaktívnych médií Masarykovej univerzity.

V jeho občas až obskúrnych vystúpeniach rezonuje lo-fi, noise a experimentálna elektronika, alebo 8bitová hudba. Obsahovo sa v textoch vracia rôznymi diskurzmi do detstva, texty sa ako marioneta odvíjajú okolo témy zvieratiek, folklóru, národnej identity i politiky. Prelínavé field recordings reflektujú svoj-ským spôsobom súčasnú popkultúru, „internety“ a v nich plynúce virálne mémy.

www.samcobratdazdoviek.bandcamp.com/

VERONIKA URAMOVÁ

„Sadni si!“ 2013, kinetická inštalácia

Sadni si! je kinetická inštalácia, ktorej dominujú motorčekom poháňané hompáľujúce sa nohy na hojdačke. Dielo vzniklo ako reakcia na neustále vizuálne a mediálne podnety, na svet zrýchľujúci sa v dôsledku zaplavenia technológiami, ktoré nám majú šetriť čas. Jednanie človeka sa pod týmto tlakom mení na automatizovaný monotónny pohyb, podobne ako sa pohybujú nohy na hojdačke. Dielo asociuje aj akýsi nostalgický pohľad do veku bezstarostnosti.

Študentka ateliéru nových médií, Fakulta umení, Technická univerzita v Košiciach. Autorka tvorí senzitívne privátne výpovede zlučujúce manuálnu zručnosť a digitálne technológie. Jej tvorba sa vyprofilovala od videoartu k pohyblivým inštaláciám, v ktorých využíva skôr analógovú formu než digitálnu, vytvára pohyblivé železné konštrukcie s požitím elektromotorov.

MARIÁN VREDÍK (1989)

video LOOP 2:08 min., 16:9, 2014

Absolvent VŠVU v Bratislave- maľba a iné médiá, prof. Klaudia Kosziba

2012- 2013 stáž na FAMU Praha, katedra animácie (CZ)

2011- 2012 stáž na Akademia Sztuk Pięknych we Wrocławiu(PL)

LOOP vzdáva hold obľúbenej detskej zvučke, inšpirujúcej hlavne jednoduchosťou a tvarovou čistotou. Svojou monotónnosťou a až hypnotickým opakovaním rovnakého motívu, stráca detskú nevinnosť a nadobúda nové významové roviny. Nejedná sa však o klasickú “found footage” metódu, pri ktorej sa zostrihá starý nájdený materiál. LOOP síce vychádza z obrazu znelky, resp. s krátkej jej sekvencie, animácia je ale vytvorená nanovo.

Autor sa venuje aj tvorbe videoklipov, najnovšie vytvoril video pre skupinu Čisté Tvary k skladbe Dýchať Síru.

www.manovredik.blogspot.sk

Organizátor: nezávislá iniciatíva PNU TIE LUXUS

www.vystavadom.wordpress.com

NADÁCIA

PNU TIE LUXUS

ČERVENÁ LISOVŇA

NEMECKÝ KULTÚRNY DOM
RAČA

16. – 23. 5. 2015

Červená lisovňa pri Nemeckom kultúrnom dome. Bratislava- Rača

Umelci: Juraj Florek, Lucia Horňáková Černayová, Lucia Horvátová, Ivana Hrončeková, Martina Ivičič, Richard Kitta, Michal Marencik, Veronika Markovičová, Lukáš Matejka, Mira Podmanická, Lukáš Procházka, Veronika Uramová, Marián Vredík, Žovinec Bros.

Performeri: Filip Fidla Martinek, Sandra Polovková, Marcel Benko, Samčo Brat dáždoviek

Kurátori: Martina Ivičič a Radek Holomčík (Pnutie Luxus)

Realizácia: Mgr.art. Jana Korčeková

Zameranie výstavy prešlo za niekoľko mesiacov (od leta 2014) určitým vývojom. Medzičasom sa DOM stal sprievodným podujatím festivalu MULTIPLACE, ktorý pracuje s rôznymi teóriami o škodlivosti digitálnych médií. Nachádzame sa uprostred druhej prírody (second nature), ktorá nás zaplavuje najrôznejšími technológiami, komunikačnými zariadeniami, gadgetmi, aplikáciami, wearable a jewelery technológiami. „Prežijeme s mozgami deformovanými nezadržateľným prílivom dát, ktorým už prestávame veriť? Alebo skôr všetci unikneme do hôr a do susedských záhrad medzi panelákmi?“ (www.multiplace.sk)

DOM je výstava, ktorá reflektuje tieto znepokojené predikcie a koncentruje sa na prostredie, v ktorom trávim najviac času (aj keď virtuálne sa nachádzame v mimo domov). Domáce prostredie nás ovplyvňuje viac, než si myslíme. Jednou z indícií či myšlienkových prepojení s DOMom je detstvo. Každý z nás si spomenie na isté nuansy z detstva späté práve s priestorom, kde vyrastal, kde sa zobúdzal, kde sa hral, kde zaspával. Spomeniete si ešte na starý kamrlík, z ktorého ste pozorovali mamu, keď vám pripravovala raňajky? A tú ošúchanú rohožku, kde sa vyvaloval váš pes? Isté objekty z domáceho prostredia mali až enigmatickú schopnosť podvedome sa infiltrovať do mysle človeka a formovať jeho myšlienkové programy. Boli schopné ovplyvniť schopnosť uvažovania mladého človeka (Choose Life-Martina Ivičič).

Vystavované diela otvárajú celý rad diskurzov a otázok: „Ako sa s pomocou olejomaľby dá zobrazíť každodenná banalita, akou je pôvodné bytové jadro (Florek)? Ako je osobnosť umelca vnímaná v prostredí vlastného domova svojimi blízkymi (Horňáková)? Čo robíť, keď obyčajné veci doma prestanú fungovať a správajú sa autonómne (Kitta)? Prostredníctvom akých asociácií sa zvykneme vracáť do nášho detstva? Medzi tie spomienky, ktoré si generácia dnešných tridsiatnikov či štyridsiatnikov dobre pamätá, patrí aj známa zvuka večerníčka (Vredík). Návrat do čias bezstarostnosti sprostredkuje hojdačka, objekt od Veroniky Uramovej. Ako si doma snažíme vybojovať dominanciu ukáže gendrová hra Nadradený od Lukáša Matejku. Interaktívna video inštalácia Okienko liberalizuje občiansky postoj ku krajine, v ktorej sme sa narodili. Za dverami bytu sa hovorí aj o existenčných témach spojených s rodinným rozpočtom (Marencik), no ak nie je s kým zdieľať svoje pocity, vtedy sa v byte rozlieha samota (Procházka).

Nie je to dom umenia, je to umenie v DOME. Prezentácia diel je inscenovaná v negalerijných priestoroch, v miestach spätých skôr s každodennosťou, a všedným životom, než s klasickou percepciou umenia. Umenie sa na tejto výstave ocitá v obývačke, spálni, kuchyni či kúpeľni. Na rozdiel od sterilnej galérie tak divákovi poskytuje istý komfort pri recepcii diel. Jednou z výrazných zložiek výstavy je aj jej performatívna časť, kde sa divák dostáva do kontaktu s osobitou dramatizáciou knihy od Clarissy Pinkoly Estés: Ženy, ktoré behali s vlkami (Sandra Polovková). Český performer Filip Fidla Martinek využíva špecifický priestor DOMu na stvárnienie mystifikácie performeru s názvom „Co se děje, když se děje“.

Výstava DOM je “nultým ročníkom” pásma site-specific výstav v negalerijných priestoroch, pripravovaných nezávislou iniciatívou Pnutie Luxus, ktorá realizuje aktivity mimo akýkoľvek inštitucionálny rámec. Navyše situovanie výstavy v Rači, mimo centra, má istú tendenciudecentralizovať kultúrne aktivity v rámci mesta. Vytvára živnú pôdu pre kurátorské projekty umiestnené mimo tradičných priestorov galérií. Do budúcnosti sa nebránime realizácií aj v iných lokalitách či priestoroch, čomu sme prispôsobili aj flexibilný zatiaľ pracovný podtitul **Dielo Otvorené Miestu**.

Participujúci umelci a vystavené diela

JURAJ FLOREK (1986)

Sásová 80x60, 2008, olejomaľba na plátne

Sporák 90x60, 2009, olejomaľba na plátne

Záchod 130x90, 2010, olejomaľba na plátne

Florek zobrazuje dôverne známe zákutia a veci, ktoré transformuje skrz médiu olejomaľby, čím vzniká nový kontext týchto každodenných banalít. „Banalita námetu je miestami až taká banálna, až je to fascinujúce.“

V rokoch 2007 – 2014 študoval na Akadémii umení v Banskej Bystrici pod vedením Františka Hodonského a Jána Kudličku. Žije v Dolnom Kubíne. V súčasnosti je doktorandom na varšavskej Akadémii krásnych umení. Víťaz súťaže MALBA2014.

LUCIA HORŇÁKOVÁ ČERNAYOVÁ (1983)

Očakávania 2011 akryl na plátne 105x130cm

Mačky- kombinovaná technika 130x140 cm, 2015

Bez názvu, 105x125cm, 2015

Mačka, akryl na plátne, 30x30 cm, 2013

Bez názvu, akryl, 30x30 cm, 2015

Výber diel konceptuálne nadväzuje na site-specific inštaláciu Doma, kde vychádzala zo svojej teoretickej diplomovej práce „Nikto nie je doma umelcom“, kde riešila pohľad príbuzných na seba ako mladú umelkyňu. Vnímanie osobnosti umelca laikom, vytváranie ilúzií a jeho aury. Ľudia nie sú doma ale v dome. To čo sa odohráva za každými dverami, je síce individuálne, ale formuje to, čo je na povrchu, s čím operujeme na verejnosti, akí sme“. www.luciahornak.sk

Absolventka ČVUT Fakulta výtvarných umení, Ateliér Enviroment- konceptuálne tendencie prof. Vladimír Merta a Akadémie umení v Banskej Bystrici, Ateliér interaktívnej maľby, prof. Stanislav Balko, organizátorka sympózia HALA v Trenčíne. Venuje sa tvorbe inštalácií a maľbe. Momentálne učí na ZUŠ Karola Pádivého a vedie kreatívne dielničky pre deti.

LUCIA HORVÁTOVÁ (1991)

Spáľňa, 2014, 27x38cm, akryl + akvarel na papieri

Okno, 2014, 29x41cm, akryl + akvarel na papieri

Interiér, 2014, 31x43cm, akryl + akvarel na papieri

Izba, 2014, 31x43cm, akryl +akvarel na papieri

Aktuálne maľby zobrazujúce vnútorné priestory, prevažne interiéry domácej povahy sú metaforou pre ľudské vnútro. Sú symbolickou štúdiou psychiky a vzťahu vnútra s vonkajším prostredím. V lyrickej polohe, aj keď miestami sa blížiacej ku geometrickej abstrakcii zobrazujú fyzicky neexistujúce prostredie s osobným charakterom. Stávajú sa paralelným svetom podobne ako sny, sú tvorené z časti intuitívne. Sú v nich prítomné prvky prepojenia či otvoreného priestoru medzi vnútrom a okolím. www.luciahorvatova.com

Absolventka bc. stupňa štúdia v odbore maľba na Fakulte Výtvarných umení Akadémie umení v Banskej Bystrici v Ateliéri kresby pod vedením doc. Štefana Balážsa, ArtD., akad.mal. Tiež má za sebou študijnú stáž v Španielsku a rezidenčný pobyt v Belgicku.

IVANA HRONČEKOVÁ

Československo privátna poézia (2014) video 4:29

Video súčasnej českoslovenčine zo zmiešaného prostredia jedného nájomného bytu, v ktorom autorka sleduje prirodzenú formu spoločného zmiešaného jazyka. Textovú linku videa dopĺňujú citácie z československého slovníka a príručky správnej českej výslovnosti. Rytmus striedania obrazovej časti záberov kopíruje rytmus predspevu Kollárovej Slávy dcery, zásadného básnického diela prvej vlny českého, aj slovenského národného obrodovania

Absolventka konceptuálne orientovaného ateliéru Environment FaVU VUT v Brne. Pracuje s literatúrou a lingvistikou v spojení s pohyblivým obrazom.

MARTINA IVIČIČ (1981)

Choose life (2015) objet trouvé- audio installation

To, čo z nás raz bude, nie je iba otázka výchovy rodičov. Našu osobnosť formujú od malička predmety, ktoré nás obklopujú. Malý detail v monotónnej každodennosti môže determinovať profiláciu a smerovanie človeka v dospelosti. Miniatúrna audio-inštalácia pozostáva z nájdenej šperkovnice, zrkadla s osvetlením a zdigitalizovanej nahrávky detského spevu. www.ivicic.sk

Výtvarníčka a kurátorka. Absolventka oboru Teória interaktívnych médií na FF MU v Brne V súčasnosti doktorandka v obore Teória a dejiny vedy na FF MU v Brne, kde zároveň vyučuje Artificial Life Art a je redaktorkou časopisu JOINME- Journal of interactive media. Fotografie vystavovala v talianskej Cremona, výstavy obrazov realizovala v Bratislave (Let’s go elsewhere!), v Levicách, v Strážnici a Brne (Paralell Situations). Kurátorka medzinárodnej bioartovej výstavy LIFE AFFAIRS 2012 (DIG GALLERY Košice), TRETIA KULTÚRA 2013 (Bunker, Nitrianska galéria).

RICHARD KITTA (1979)

Stolička pre labilné povahy, objekt

Objekt zo série kinetických objektov s názvom User Unfriendly (2013 – 2015) neguje pôvodnú funkciu, na ktorú bola pôvodne určená. Autor naruša túto funkciu špecifickým spôsobom. Spontánne vykopávajúca noha stoličky, ktorá opakovane atakuje svoju stabilitu získava atribúty dysfunkcie, čím poukazuje na naše zlyhania v každodenných automatizovaných úkonoch, ktoré podvedome vykonávame.

Kitta je multimediálny umelec, vysokoškolský pedagóg a kultúrny aktivista. Jeho tvorbu charakterizujú najmä interaktívne a kinetické objekty, site-specific inštalácie a environmenty, ako aj nové formy vizuálnej poézie. Je člen skupiny DIG (Digital Intervention Group), iniciátor a art director DIG gallery v Košiciach, ktorá je zameraná na súčasné formy mediálneho umenia a šéfredaktor interdisciplinárneho periodika ENTER.

MICHAL MARENCIK (1980)

Nesplatený dlh. Digitálna inštalácia, 2015

Táto digitálna inštalácia je abstraktnou minimalistickou kompozíciou o rodinných vzťahoch, finančných vyrovnovaniach závidi a tolerancii v rámci rodinných vzťahov.

Študoval video a multimédiá na FaVU VUT Brno, Interaktívne médiá na MU v Brne a Art & Science University of Applied Arts Vienna. Organizuje pravidelné filmové premietania v alternatívnom priestore pre umenie STODOLA v Skalici. Venuje sa videu, performance, multimediálnym inštaláciám a vj-ingu. Experimentuje s pohyblivým i statickým obrazom, elektro-akustickou hudbou a inštaláciami (site-specific a kontext-spezifíc)

VERONIKA MARKOVIČOVÁ (1983)

Darované príbehy: Rodinná fotografia (2011)

V sérii fotografií sa autorka pohráva so špecifikom fotografie ako tenkej vrstvy obrazu, ktorý mechanicky pretvára a interpretuje smerom dovnútra a nahor. Z kontaktných kópií sklenených negatívov z konca 40. rokov vytvára “fotografiku” základných životných momentov, smerujúcich k vytvoreniu domova.

Študovala na VŠVU Ateliér ø fotografii (doc. Sil–via Saporová), Ateliér kreatívnej fotografie (MgA. Miro Švolík), Ateliér videa a multimediálnej tvorby (doc. Anna Daučíková) a absolvovala semestrálnu stáž na FAMU v Prahe v Ateliéri fotografie (prof. Štěpán Grygar). Venuje sa prevažne analogovej stredoformátovej fotografii, experimentuje s jej anti-realistickými možnosťami.

FILIP FIDLA MARTINEK

Performance: Co se děje, když se děje.

Mýtus o performerovi.“Je ne-básnik, ne-výtvarník, ne-literát, performer, intermedialný alchymista a hľadajúci človek.

Narodil sa v Strážnici, žije v Brne. Je študentom FaVU VUT v Brne, pôsobí v ateliéri video-multimedia-performance (prof. akad. soch. Tomáš Ruller). www.fidla.net/

LUKÁŠ MATEJKA (1987)

Interaktívna gendrová hra The Superior / Nadradený

Hra umožňuje divákovi-hráčovi vybrať si pohlavie a fackovať. Technikou found footage spracúva autor vybrané krátke sekvencie z komerčnej howoodskej produkcie. Interaktívnym ovládaním divák zasahuje do filmu, ktorý je vystavaný v novom “mocenskom” kontexte. Hra kombinuje témy domáceho násillia, sexuality a pohlavia v rovine zábavného priemyslu – počítačovej hry. Tento projekt reflektuje súkromie, odкрýva intimitu a tabuizovanú tému domácej dominancie.

Absolvent študijného programu Voľné výtvarné umenie na Fakulte výtvarných umení Akadémií umení v Banskej Bystrici, momentálne pôsobí ako interný doktorand. Projekty často signuje autorským pseudonymom Ak-je-tam produkt. Od média maľby sa pretransformoval na pohyblivý obraz, video, krátky film, net-art, multimediálne projekty, interaktívne inštalácie, performance a vj-ing . S novými médiami a ich inovatívnymi výtvarnými presahmi pracuje intenzívne od roku 2006 v ateliéri Digitálnych médií – Doc. Michala Murina, ArtD. V jeho tvorbe dominuje práca s procesom, na ktorú sám autor kladie dôraz. <http://idm.aku.sk/lukas-matejka>

MIRA PODMANICKÁ (1981)

Markéta Nováková a Mira Podmanická: Bio-vázy 0-5, 2013/14, porcelán, v. 23 cm

Spoluprácou dizajnérkych a sochárky vznikli Bio-vázy, ktoré sú kolekciou váz z porcelánu, vyrobených technikou liatia do sadrových foriem. Dekor tvoria odlievané reálne rastliny a hmyz, ktorými sa vázy plnia.

Kolekcia BXL, 2010/2011, Textilné obrazy, výšivka, rozmery: 27-45 cm Obrazy sú detaily interiérov a exteriérov z autorkiných ciest. Sú to obľúbené miesta prechádzok, oddychu, práce. Vo vrstvách sa prelínajú. Časom sa stali len spomienkou, pripomienkou miesta, času, vzťahov, vôní a chuti.

Tvorba Miry Podmanickej pozostáva z inštalácií, objektov, sôch, venuje sa aj šperku a práci s textilom. Na VŠVU v Bratislave ukončila magisterské aj doktorandské štúdium. Zúčastnila sa študijných pobytov v Čechách, Anglicku a Belgicku, rezidenčných pobytov na Slovensku, v Belgicku a Francúzsku. Vystavuje na samostatných výstavách a zúčastňuje sa kolektívnych výstav, sympózií a workshopov doma aj v zahraničí.

MARKÉTA NOVÁKOVÁ

Absolventka Fakulta užitého umění a designu UJEP v ústí nad Labem, doktorandské štúdium na VŠVU, pôsobí ako odborná asistentka v Ateliéri keramiky u doc. Daniela Piršča. Venuje sa dizajnu porcelánu, technológií liatia porcelánovej hmoty do sadrových foriem, z ktorých vytvára mini série a doplnky do interiéru a na stolovanie.

SANDRA POLOVKOVÁ (1990)

Žena s klobúkom. Mýty a príbehy o archetype Divokej ženy: Dramatizácia príbehu od Clarissa Pinkola Estés: Ženy, ktoré behali s vlkami.

Onedlho úspešná absolventka magisterského štúdia na Katedre divadelných štúdií VŠMU (2012). Ako produkčná spolupracovala so Slávou Daubnerovou a aktuálne pracuje pre Divadlo Pôtoň. Venuje sa lektorskej činnosti v rámci ochotníckeho divadla a publikačnej činnosti. Zabezpečuje PR pre Divadlo NoMantinsels, režírovala inscenáciu Lab.oratórium sexuality a bola dramaturgičkou festivalu Drama Queen.